

ved Ugangen af Aaret 1924—25 androg Statsgælden ca. 1 212 Mill. Kr., medens den ved Aarets Begyndelse var 1 216 Mill. Kr. Der har saaledes i dette Regnskabsaar været en Nedgang paa 4 Mill. Kr. i Statsgælden.

Inden jeg slutter min Omtale af Statsregnskabet, skal jeg gøre opmærksom paa, at Kasseregnskabsopstillingen er foretaget paa en dobbelt Maade, idet der dels findes en Opgørelse efter de hidtil ved Regnskabsaflæggelsen anvendte Regler og dels en ny Opstilling, som indeholder de Omposteringer, der var nødvendige for at faa et virkeligt Udtryk for Statens likvide Kassebeholdning. Til denne Kassebeholdning vil i Fremtiden kun blive regnet saadanne Beløb, som staar til Statens umiddelbare Raadighed i Kasse- og Bankbeholdninger i Ind- og Udland, medens Kassebeholdningen tidligere har indeholdt adskillige andre Ting og navnlig adskillige Værdier, som aldeles ikke var likvide og derfor ikke kunde regnes som virkelig Kassebeholdning. Den Udskillelse er nu foretaget, og der er, som nævnt, redegjort herfor i Statsregnskabet, saaledes at der er en Opstilling med Hensyn til Statens Kassebeholdning saavel efter den gamle Maade som efter den nye Maade. Den Kassebeholdning, som fremkommer efter den saaledes foretagne Ompostering, er den, som der i Fremtiden vil blive regnet med i de Kasseoversigter, som optages i Finansloven. Som en Følge af den forandrede Opstilling af Kasseregnskabet maa der foretages tilsvarende Omposteringer ved Statens Statusopstilling, og det er ligeledes foretaget her i Statsregnskabet, saaledes at der dels er en Statusopgørelse efter de gamle Regler og dels en Statusopgørelse, saaledes som denne vil blive og maa blive, naar den nye Afgrænsning af Statens Kassebeholdning foretages. Jeg behøver neppe at tilføje, at den ændrede Opstilling ikke giver noget ændret Resultat med Hensyn til det reelle Indhold af Statens Status, men det er en klarere og mere rationel Opstilling, der derigennem foretages.

Efter min Omtale af Statsregnskabet 1924—25 skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de økonomiske Forhold i indeværende Aar. Den Finanslov, som blev vedtaget af Rigsdagen i Foraaret, indeholdt som bekendt, saa vidt det var muligt, samtlige Indtægter og Udgifter paa Statens Budget. For saa vidt saadanne Udgifter ikke kunde forudses, eller der endnu ikke var skabt Lovhjemmel dertil, kunde de naturligvis ikke optages. Der blev paa Rigsdagen efter Finanslovens Vedtagelse vedtaget for-

skellige Udgiftslove, saaledes Loven om Konjunkturtillæg og Stedtillæg til Statens Tjenestemænd og Loven om Tillæg til gamle Pensionister. Udgifterne ved disse Love andrager Beløb paa henholdsvis op mod 10 Mill. Kr. og 1 Mill. Kr., og disse Udgifter kunde naturligvis ikke optages paa Finansloven. Ved Forlængelse af visse særlige Toldlove skabtes der ogsaa efter Finanslovens Vedtagelse Udsigt til en Forøgelse af Indtægterne, saaledes at man kunde gaa ud fra, at det Overskud, der fandtes paa Finanslovens Driftsbudget, ca. 10 Mill. Kr., vel maatte antages at blive noget forringet, men dog paa ingen Maade kunde antages helt at medgaa til Dækning af de nye Udgifter. Efter det foreliggende foreløbige Skøn, som det har været muligt at skaffe fra Statsbogholderiet, kan jeg udtale, at Driftsindtægter og Driftsudgifter i det første Halvaar af 1925—26 viser nogenlunde Balance. Hverken for Indtægternes eller Udgifternes Vedkommende kan man naturligvis regne med en jævn Fordeling over Finansaarets to Halvdele, saaledes at Aarets første Halvdel ikke kan give noget sikkert Grundlag for Vurderingen af hele Aaret. Som Eksempel skal jeg nævne, at Tilskud til Kommunerne til Aldersrente, der i indeværende Aar har andraget over 40 Mill. Kr. paa Indenrigsministeriets Budget, er udbetalt i første Halvaar, altsaa en meget betydelig Udgiftspost. Disse Penge er udbetalt til Kommunerne inden Juli Maaned — det blev de ogsaa det foregaaende Finansaar, medens de er udbetalt langt senere i tidligere Finansaar. Paa den anden Side er der adskillige Udgifter paa Socialministeriets Konto, som først kommer frem i Aarets sidste Halvdel. Der er saaledes ikke nogen Jævnhed over Aarets to Halvdele.

For Indtægternes Vedkommende bevirker Selskabsskattens Betaling sent paa Aaret, at Skattebeløbet for andet Halvaar regelmæssig overstiger det Beløb, som indgaar i første Halvaar.

Med Hensyn til Indtægterne i første Halvaar skal jeg i øvrigt meddele nærmere Oplysninger for adskillige Punkters Vedkommende. Indkomst- og Formueskatten er for 1925—26 budgetteret til at give henholdsvis 88,5 Mill. Kr. og 44,5 Mill. Kr.; i første Halvaar har Indkomsts-katten givet 45,8 Mill. Kr. og Formueskatten 24,6 Mill. Kr., saaledes at de to Skatter har givet mere end Halvdelen af det budgetterede Beløb. Da, som før nævnt, andet Halvaars Skat regelmæssigt overstiger første Halvaars,